

Denne vejledning er senest ændret d. 14. december 2015.

Vejledning om skovloven § 39 - Erstatningsskov

Indhold

Hjemmel.....	3
1. Hvornår stilles krav om erstatningsskov? (bkg. §§ 1 – 2).....	4
1.1 Hovedregel.....	4
1.2 Undtagelser.....	4
1.2.1 Arealet er meget lille (bkg. § 2, stk. 1).....	4
1.2.2 Særligt om sammenlægning af arealer i beregningsgrundlaget....	5
1.2.3 Kravet om erstatningsskov er åbenlyst urimeligt (bkg. § 2, stk. 2)	5
1.2.4 Offentligt ejede arealer udlagt til andre formål i kommuneplanen (skovloven § 6, stk. 2)	6
1.2.5 Bortfald af afgørelse efter skovloven § 42	6
1.2.6 Udstykning	6
1.2.7 Særligt om større anlægsarbejder	6
2. Beregning af erstatningsskov (bkg. § 3 – 5)	7
2.1 Beregningsgrundlag	7
2.2 Erstatningsskovens størrelse.....	7
2.2.1 Generelt	7
2.2.2 Strækningsanlæg.....	8
2.2.3 I særlige tilfælde lavere procentsats	9
2.3 Specielt om råstofgravning og andre større anlægsarbejder.....	9
2.3.1 Generelt om beregning af erstatningsskov for større anlægsarbejder.....	10
2.3.2 Særligt om arbejdsarealer i tilknytning til større vejanlæg	11
2.3.3 Eksempler på beregning af erstatningsskov	11
3. Vilkår til erstatningsskoven (bkg. §§ 6 - 7).....	13
3.1 Generelle krav til erstatningsskoven.....	13

3.2	Vilkår til erstatningsskoven i afgørelsen	13
3.3	Udnyttelse af tilladelsen inden erstatningsarealet kendes	14
4.	Puljeskov (bkg. § 8)	15
4.1	Arealet skal være egnet til fredskov	16
4.2	Der må ikke være givet tilskud til etableringen	16
4.3	Frist for anvendelse af puljearealet til erstatningsskov	17
5.	Opfyldelse af vilkår om erstatningsskov ved betaling (bkg. § 9)	17
6.	Sikkerhed for erstatningsskovens etablering (bkg. §§ 10 – 11)	18
7.	Klage	19

Hjemmel

§ 39. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte vilkår for afgørelser efter § 4, § 6, § 7, stk. 2, §§ 19 – 21, § 29 og § 38, herunder om ...

5) at et andet areal bliver fredskovspligtigt (erstatningsskov) i afgørelser efter § 6, stk. 1, og § 38, jf. § 11, stk.1.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om erstatningsskov

...

Bemærkninger til skovloven fra 2004, § 39, stk. 2:

”Formålet med vilkåret om erstatningsskov er at sikre, at en række af samfundets behov kan opfyldes, uden at skovarealet derved formindskes. Efter gældende lov og praksis stilles også krav om erstatningsskov, hvis fredskovspligten ophæves i situationer, hvor samfundsmæssige behov tilsiger, at fredskovspligten ophæves. Der skal således ved planlægningen af alle former for bygge- og anlægsarbejder tages højde for udgiften til etablering af erstatningsskov. Dette gælder også når der eksproprieres til offentlige anlægsarbejder.”

Hjemmelen til at fastsætte nærmere regler om erstatningsskov er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1185 af 7. december 2011, som danner grundlag for gennemgangen herunder.

1. Hvornår stilles krav om erstatningsskov? (bkg. §§ 1 – 2)

1.1 Hovedregel

§1. Hvis Naturstyrelsen giver tilladelse efter skovlovens § 6, stk. 1, til ophævelse af fredskovspligt, eller dispensation fra skovlovens § 11, stk. 1, til byggeri, anlæg, terrænændringer eller anbringelse af affald på et fredskovspligtigt areal, jf. skovlovens § 38, fastsætter styrelsen vilkår om, at et andet areal bliver fredskovspligtigt (erstatningsskov).

Som hovedregel skal der altid stilles vilkår om erstatningsskov, når der gives tilladelse til ophævelse af fredskovspligt på arealer, som ønskes anvendt til andet formål, og når der gives dispensation til byggeri, anlæg eller terrænændringer på fredskovspligtigt areal.

Der stilles ikke krav om erstatningsskov i forbindelse med byggeri eller anlæg, der er nødvendigt for driften, jf. skovlovens § 11, stk. 2, nr. 1.

Når der gives tidsbegrænsede tilladelser bør der kun stilles vilkår om erstatningsskov, hvis anlægget el.lign. er af langvarig og ikke ubetydelig karakter, eller hvis tilladelsen forringer den efterfølgende skovbrugsmæssige anvendelse af arealet. En midlertidig tilladelse betragtes altid som langvarig, hvis den gives for mere end 10 år.

1.2 Undtagelser

1.2.1 Arealet er meget lille (bkg. § 2, stk. 1)

§ 2. Der fastsættes ikke vilkår om erstatningsskov, hvis det areal, hvor fredskovsplikten ophæves eller som dispensationen fra fredskovsplikten vedrører, er 0,5 ha eller mindre. I bynære områder og for strækningsanlæg fastsættes dog ikke vilkår om erstatningsskov, hvis arealet er 0,1 ha eller mindre.

Der skal ikke stilles krav om erstatningsskov for meget små arealer. De arealgrænser, der nævnes i bestemmelsen er dog ikke definitive. De kan fraviges, når særlige forhold gør sig gældende.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 29. april 1999

Naturklagenævnet (nu Natur- og Miljøklagenævnet) fandt ikke grundlag for at tilsidesætte skovlovsmyndighedens skovbrugsfaglige vurdering, hvor distriktet bl.a. havde anført, ”at der som hovedregel ikke skal udlægges erstatningsskov ved arealer under 0,5 ha, men at skovlovsmyndigheden vil fastholde kravet om erstatningsskov ud fra den betragtning, at størrelsen af det konkrete areal ligger tæt på grænsen, og at der i forbindelse med rydningen af en vest-rand vil være skadevirkninger på den resterende skov, som gør, at det samlede areal, der berøres af rydningen er større end de 0,5 ha.”

Et andet eksempel på særlige forhold, der taler for at kræve erstatningsskov selvom arealet er mindre end bagatelgrænsen kan være, at arealet er af særlig betydning for f.eks. dyre- og planteliv, landskab eller friluftsliv.

Når skovlovsmyndigheden vælger at fravige de arealgrænser, der er fastsat i bekendtgørelsen, er det vigtigt, at begrundelsen derfor fremgår tydeligt.

1.2.2 Særligt om sammenlægning af arealer i beregningsgrundlaget

Af den tidligere bekendtgørelses § 1, stk. 5, fremgik: "Ved strækningsanlæg skal *det samlede fredskovpligtige areal*, der indgår i anlægget, være mindre end 0,1 ha, for at der ikke fastsættes vilkår om erstatningsskov." Bestemmelsen er videreført i den gældende bekendtgørelses § 2, stk. 1, men uden at det er specificeret at det er "det samlede fredskovpligtige areal" der skal være mindre end 0,1 ha.

En gennemgang af skovlovsmyndighedens praksis viser, at der er almindelig praksis for at sammenlægge arealer. Der har ikke med den nye bekendtgørelse været ønske om at ændre den eksisterende praksis på dette område. Også efter § 2, stk. 1, i den gældende bekendtgørelse omfatter beregningsgrundlaget således det areal, som ansøgningen samlet set vedrører.

Det betyder at også meget små arealer, som ikke i sig selv ville afkaste krav om erstatningsskov indgår i beregningsgrundlaget i sager om strækningsanlæg, jf. [afsnit 1.2.1.](#)

1.2.3 Kravet om erstatningsskov er åbenlyst urimeligt (bkg. § 2, stk. 2)

§ 2, stk. 2. *I særlige tilfælde, hvor det findes åbenlyst urimeligt at stille krav om erstatningsskov, fastsættes ikke vilkår om erstatningsskov.*

Bestemmelsen samler op på de tilfælde, hvor det vil være åbenlyst urimeligt at stille krav om erstatningsskov. De nedenstående eksempler fra lovforarbejderne er dog ikke udtømmende.

Bemærkninger til skovloven fra 2004, § 6, stk. 1:

"Muligheden for at ophæve fredskovsplikten hvis skoven ikke er egnet til skovdrift er udgået som en selvstændig bestemmelse. Skulle der komme et ønske om at ophæve fredskovsplikten på et areal, som ikke er egnet til skovdrift, og som ikke indgår som en integreret del af en skov, vil disse forhold i sig selv udgøre en sådan særlig omstændighed, at fredskovsplikten kan ophæves. Det kan f.eks. være tilfældet for arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. I sådanne tilfælde vil der ikke blive krævet erstatningsskov."

Bemærkninger til skovloven fra 2004, § 39:

"Efter bekendtgørelsen [den dagældende] er det ikke muligt at fravige vilkåret om erstatningsskov i andre tilfælde, end når der er tale om et meget lille areal. ... Der bør imidlertid også være mulighed for helt at fravige kravet om erstatningsskov, f.eks. i tilfælde hvor der gives tilladelse til en midlertidig foranstaltning på et areal, der er relativt nyetableret med skov, og som retableres med skov, når den midlertidige foranstaltning ophører. Eller i tilfælde, hvor fredskovsplikten ophæves på arealer, der ikke er træbevoksede, og som heller ikke er egnede til træbevoksning. Det kan f.eks. være arealer, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og som ligger i tilknytning til skov uden dog at være en integreret del af skoven."

I praksis stilles ikke krav om erstatningsskov, hvis det projekt, der ligger til grund for dispensation eller ophævelse af fredskovspligten, har til formål at øge den biologiske mangfoldighed, f.eks. anlæggelse af en mindre sø, rydning med henblik på etablering af lynghede mv.

1.2.4 Offentligt ejede arealer udlagt til andre formål i kommuneplanen (skovloven § 6, stk. 2)

Der stilles ikke vilkår om erstatningsskov, når fredskovspligten ophæves på arealer der er blevet fredskovspligtige, fordi de ejes af en kommune, men som ønskes anvendt til andre formål. Det kræves dog at disse andre formål er fastlagt i en kommuneplan, et pålæg om vejbyggelinier forud for tilplantning eller tilsåning eller forud for kommunens erhvervelse af arealet, jf. vejledningen til skovlovens § 6, [afsnit 4](#).

Bestemmelsen i § 6, stk. 2, gælder alene for kommunalt ejede arealer, og ikke for arealer der ejes af stat eller folkekirke.

1.2.5 Bortfald af afgørelse efter skovloven § 42

Hvis en dispensation efter skovlovens § 38 eller en tilladelse til ophævelse af fredskovspligten efter skovlovens § 6, ikke er udnyttet indenfor bortfaldsfristen på 3 år, jf. skovlovens § 42, falder afgørelsen bort, og det samme gør eventuelle vilkår i afgørelsen om erstatningsskov.

Hvis en tilladelse til fredskovspligt efter [skovlovens § 4](#) ikke er udnyttet indenfor bortfaldsfristen, er der ligeledes tale om bortfald af fredskovspligten, og der skal ikke stilles krav om erstatningsskov.

Der henvises til vejledningen til [skovlovens § 4](#) om de tilfælde, hvor ejeren har udnyttet en afgørelse om fredskovspligt delvis.

Der henvises til [afsnit 3.3](#) om bortfaldsfrist i særskilte afgørelser om erstatningsskov efter [skovlovens § 4](#).

1.2.6 Udstykning

Der er ikke hjemmel i skovloven til at stille vilkår om erstatningsskov, når der gives dispensation fra forbuddet mod udstykning i [skovlovens § 12](#).

1.2.7 Særligt om større anlægsarbejder

Bemærkninger til skovloven fra 1996:

”Den generelle samfundsudvikling har medført krav om miljøkonsekvensvurderinger ved f.eks. anlægsarbejder, herunder linieføringer, og om at etablere erstatningsbiotoper i de tilfælde, hvor anlæggene vil have en negativ effekt på miljøet eller naturen, så den samlede effekt bliver så neutral som muligt.

I overensstemmelse med de stigende krav til en bæredygtig udvikling på skvområdet vil hovedreglen fremover være, at i alle situationer, hvor et bygge- eller anlægsarbejde medfører, at fredskovspligten tillades ophævet og arealet ryddes, skal der ved planlægningen og budgettering tages højde for udgiften til etablering af erstatningsskov. Dette gælder også ved anlægslove, jf. lovgivningen om offentlige veje. I forbindelse med projekter, der medfører ophævelse af

fredskovspligt, vil der som oftest i forbindelse med jordfordeling kunne sikres de fornødne arealer til etablering af erstatningsskov.”

Reglerne om miljøvurdering fremgår nu af [lov om miljøvurdering af planer og programmer](#).

2. Beregning af erstatningsskov (bkg. § 3 – 5)

2.1 Beregningsgrundlag

§ 3. Erstatningsskoven beregnes på grundlag af det areal, hvor fredskovspligten ophæves eller som dispensationen fra fredskovspligten vedrører (beregningsgrundlaget).

Stk. 2. Hvis ophævelsen af fredskovspligten eller udnyttelsen af dispensationen skønnes at medføre skader på eller fare for skader på de tilgrænsende bevoksninger, kan beregningsgrundlaget øges med disse arealer.

Udgangspunktet i § 3, stk. 1 er, at der beregnes erstatningsskov af hele det fredskovspligtige areal, der er omfattet af ophævelse eller dispensation, uanset om det er skovbevokset eller ej.

Er der ansøgt om ophævelse af fredskovspligt eller dispensation til et større projekt, hvor der indgår flere adskilte fredskovspligtige arealer, lægges disse arealer sammen i beregningsgrundlaget. Det betyder at også meget små arealer, som ikke i sig selv ville afkaste krav om erstatningsskov, i sådanne sager indgår i beregningsgrundlaget, jf. [afsnit 1.2.1](#)

§ 3, stk. 2, er en udmøntning af den praksis der med tiden har udviklet sig, hvor arealer som ikke direkte berøres af ophævelse eller dispensation, men som i væsentlig grad påvirkes negativt derved, f.eks. randpåvirkning, kan indgå i beregningsgrundlaget.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 21. marts 2001

Sagen vedrørte en naturgasledning på et fredskovspligtigt areal, ejet af Naturstyrelsen. Traceet fulgte overvejende eksisterende skovveje over knap 3 km i en afstand fra kørebaneløbet på 1 m og med et servitutbælte, der strakte sig yderligere 2 m fra ledningen. Nævnet stadfæstede skovlovsmyndighedens afgørelse om at inddrage hele det servitutbelagte fredskovspligtige areal i beregningsgrundlaget, selv om selve ledningen blev nedlagt i allerede eksisterende vej og arbejdet derfor kun direkte berørte 600 m² bevokset skovareal.

2.2 Erstatningsskovens størrelse

2.2.1 Generelt

§ 4. Størrelsen af erstatningsskoven beregnes som:

- 1) 110 % af beregningsgrundlaget for arealer uden skovbevoksning eller uden særligt skovlovsmæssigt potentiale.**
- 2) 150 % af beregningsgrundlaget for arealer i omdrift med almindelig skovbevoksning.**

3) 200 % af beregningsgrundlaget for bynær skov og arealer med særlig høj skovlovmæssig værdi, rekreativt eller biologisk, herunder skovbryn.

Der udmåles samme størrelse erstatningsskov, hvad enten tilladelsen gives som en ophævelse af fredskovspligten efter skovlovens § 6 eller en dispensation efter skovlovens § 38, jf. § 11, stk. 1, hvor fredskovspligten bevares.

Bestemmelsen i § 4 er en udmøntning af den praksis der med tiden har udviklet sig om, at erstatningsskoven som udgangspunkt skal være mindst 110 % og højst 200 %, af det areal den skal erstatte.

Ved afvejning af størrelsen af erstatningsskoven tages blandt andet følgende forhold i betragtning:

- Længden af den periode, der forløber før et nyt skovareal kan frembyde et tilsvarende skovklima.
- De mulige skader, som rydning af et delareal i en skov vil kunne medføre for den tilbageværende skov.
- De flersidige værdier, som går tabt ved for tidlig afdrift.

2.2.2 Strækingsanlæg

§ 4, stk. 2. Størrelsen af erstatningsskoven for strækingsanlæg beregnes som udgangspunkt som 200 % af det areal, hvor fredskovspligten ophæves eller som dispensationen fra fredskovspligten vedrører.

Bemærkningerne til skovloven fra 2004:

”Ophævelse af fredskovspligt på lange smalle arealer, f.eks. ved vejanlæg eller -udvidelser og andre ”strækingsanlæg”, er særlig kritisk i relation til påvirkninger af den tilbageværende skovbevoksning. Dette vil afspejle sig ved udmåling af erstatningsskovens størrelse. ...

Normalt vil kravet om erstatningsskov ikke kunne overstige den dobbelte størrelse af det areal, hvorpå fredskovspligten ophæves. Dobbelt areal er hidtil kun blevet forlangt, hvis det areal, hvor fredskovspligten ophæves er træbevokset”

Bemærk, at det i denne bestemmelse om beregning af erstatningsskov for strækingsanlæg specificeres, at beregningsgrundlaget er det areal, hvor fredskovspligten ophæves eller som dispensationen vedrører, og altså ikke beregningsgrundlaget, som det er beskrevet i bekendtgørelsens § 4, stk. 1. For strækingsanlæg er randeffekten således indregnet i kravet om erstatningsskov på 200 %, og skal ikke også være en del af beregningsgrundlaget.

Hvis et strækingsanlæg indebærer, at hele det pågældende skovareal påvirkes af randeffekten, så arealet efterfølgende må antages at være uegnet til bæredygtig skovdrift, kan det overvejes at ophæve fredskovspligten på hele det areal der

påvirkes. I så fald skal størrelsen af erstatningsskoven ikke beregnes efter reglerne for strækingsanlæg, men efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

2.2.3 I særlige tilfælde lavere procentsats

§ 4, stk. 3. I særlige tilfælde kan anvendes lavere procentsatser end nævnt i stk. 1.

Bemærkninger til skovloven fra 2004:

”Det forudsættes dog ..., at der ved udarbejdelsen af bekendtgørelsen tages højde for de erfaringer med erstatningsskov, som er opnået, siden bekendtgørelsen trådte i kraft, og at der lægges op til en smidigere administration, end der er mulighed for med den gældende bekendtgørelse. Den gældende bekendtgørelse er således uhyre restriktiv, og der kan opstå situationer, hvor det synes urimeligt, at det efter bekendtgørelsen ikke er muligt at fravige kravet om erstatningsskov eller kravene til erstatningsskovens størrelse. Det gælder f.eks. i følgende situationer: ...

- *Efter bekendtgørelsen skal erstatningsarealet som udgangspunkt være mindst 110 pct. af det areal, der skal erstattes, stigende til 200 pct. i nærmere bestemte tilfælde. Imidlertid kan det i nogle tilfælde, hvor kravet om erstatningsskov i sig selv er rimeligt, dog være urimeligt at kræve 110 pct. erstatningsskov. Fx bør der i forbindelse med en større råstofgravning ...”*

Se om større råstofgravninger i [afsnit 2.3](#).

De eksempler der nævnes i bemærkningerne er ikke en udtømmende liste. Som andre eksempler hvor der kan tænkes anvendt en lavere procentsats kan nævnes tilfælde, hvor erstatningsskoven har en væsentlig større skovlovsmæssig værdi end det areal der skal erstattes, eller hvor den der ønsker dispensation eller ophævelse af fredskovsplikten tilbyder et velarronderet, ikke fredskovspligtigt skovareal, som er egnet til erstatningsskov, men som er mindre end den procent der normalt ville blive krævet.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 4. december 1998

Nævnet stadfæstede skovlovsmyndighedens afgørelse om udlæg af et erstatningsareal, der kun var ca. 25 % større end den skov, det skulle erstatte.

Nævnet lagde til grund, at fredskovsplikten i den foreliggende sag blev ophævet af samfundsmæssige grunde for at gøre det muligt at udvide Billund Lufthavn, at skoven ikke tjente friluftslivet i særligt omfang, og at erstatningsskoven skulle udlægges med 40 % løvtræer, hvilket var en kvalitativ forbedring af skoven, da der ikke var løvtræer i den gamle skov.

2.3 Specielt om råstofgravning og andre større anlægsarbejder

§ 5. Ved dispensation fra fredskovsplikten til at rydde skov på arealer, som reableres med skov, kan de reablerede arealer indgå i erstatningsarealet. Dette gælder dog kun, hvis der sker en etapevis rydning og reablering af et større areal, og hvis den skov der reableres kan blive fredskovspligtig efter skovloven.

Bemærkningerne til 2004 loven:

”Efter bekendtgørelsen skal erstatningsarealet som udgangspunkt være mindst 110 pct. af det areal, der skal erstattes, stigende til 200 pct. i nærmere bestemte tilfælde. Imidlertid kan det i nogle tilfælde, hvor kravet om erstatningsskov i sig selv er rimeligt, dog være urimeligt at kræve 110 pct. erstatningsskov. F.eks. bør der i forbindelse med en større råstofgravning, hvor arealerne løbende inddrages til gravning og efterbehandles, kunne tages højde for at arealerne løbende reableres med skov, når der udmåles erstatningsskov.”

2.3.1 Generelt om beregning af erstatningsskov for større anlægsarbejder

Normalt er det en del af vilkåret om erstatningsskov, at erstatningsskoven er godkendt og etableret eller under etablering, inden aktiviteten kan sættes i værk. Dette gælder uanset hvor stort arealet er, og uanset om afgørelsen er en ophævelse af fredskovspligten eller dispensation fra forbuddet mod byggeri mv.

I forarbejderne til 2004 loven lægges imidlertid op til den modificering, som har fundet udtryk i bekendtgørelsens § 5. Når der gives dispensation til et anlæg som sker i etaper, er det herefter muligt at reablere de arealer, der løbende frigives, med skov, hvis arealerne opfylder betingelserne for at blive fredskov efter skovlovens § 4 sammenholdt med §§ 8 – 10. I bemærkningerne til lovforslaget nævnes råstofgravninger som eksempel. Men bestemmelsen kan også tænkes anvendt i forbindelse med andre store anlæg, som f.eks. motorveje eller andre større infrastrukturanlæg, som etableres i etaper.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 20. juni 2008

I denne afgørelse om råstofindvinding på et fredskovspligtigt areal i Rebild Kommune tog Nævnet stilling til forskellige spørgsmål i forbindelse med beregningen af erstatningsskov for et større råstofindvindings projekt på i alt 83 ha:

- Nævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte skovlovsmyndighedens vurdering af, at arealer som var påvirket af randeffekt, blev medregnet i grundlaget for beregning af erstatningsskov.
- Nævnet fandt heller ikke grundlag for at anfægte styrelsens beregningsmetode, hvorefter kompensation for efterbehandlede indvindingsområder sker i forbindelse med den efterfølgende modregning, hvorved erstatningsarealet bliver reduceret.
- Nævnet omgjorde skovlovsmyndighedens hidtidige praksis for modregning af højst 10 % åbent naturareal i det endelige erstatningsareal, nemlig de 10 % der normalt kan udlægges lysåbent efter skovlovens § 10, nr. 4.

Nævnets regnestykke for den pågældende ejendom var således:

- Den sammenhængende skovejendom er på 785 ha fredskovspligtigt areal.
- Der gives tilladelse til råstofgravning på 83 ha.
- Beregningsgrundlaget for erstatningsskov er herefter 83 ha + arealer med randeffekt.
- Der blev herefter stillet krav om 150 % erstatningsareal = 138,9 ha
- På de afgravede arealer ville ca. 50 ha blive reableret med skov. Dette areal blev modregnet i overensstemmelse med praksis i kravet om erstatningsskov.
- De resterende 33 ha af gravningsarealet ville herefter blive lysåbent areal med fredskovspligt.
- Da der på denne ejendom, som udgjorde én fast samlet ejendom, ikke i forvejen var lysåbent areal, ville der kunne udlægges 78,5 ha lysåbent areal. Alle 33 ha

lysåbne arealer kunne derfor modregnes i den endelige erstatningsskovsberegning.

- Alle 83 ha graveareal kunne derfor modregnes i det erstatningsareal som reelt skulle etableres.

Der er herefter følgende retningslinjer for beregning af krav om erstatningsskov i forbindelse med dispensation til råstofgravninger eller andre større anlægsarbejder, som sker i etaper:

- I forbindelse med dispensationen til det samlede ansøgte projekt om midlertidig anvendelse til andre formål, f.eks. råstofgravning, indgår hele projektets areal i grundlaget for beregning af erstatningsskov, uanset at der også stilles krav om reetablering af arealet med skovbevoksning efter afgravning.
- Den del af det afgravede areal, som efter reetablering opfylder skovlovens krav til fredskov, modregnes i den endelige opgørelse af kravet om etablering af erstatningsskov.
- Den del af det afgravede areal, som efter skovlovens § 10, nr. 4, kan udlægges som åbne naturarealer, kan modregnes i den endelige opgørelse af kravet om etablering af erstatningsskov.

2.3.2 Særligt om arbejdsarealer i tilknytning til større vejanlæg

Prkasis om beregning og modregning af erstatningsskov gælder også for arealer, hvor der gives midlertidig tilladelse til anvendelse som arbejdsareal i forbindelse med større vejanlæg. Den typiske anvendelse til arbejdsareal indebærer, at bevoksningen på arealet fjernes og det øverste jordlag graves af, hvorefter der udlægges stabilgrus i et tilstrækkeligt tykt lag til at arealet kan tåle kørsel med maskiner til brug for vejbyggeriet. Udlæg af arbejdsarealer i tilknytning til et vejanlæg betyder derfor typisk, at indgrebet i skovarealet bliver omfattende, uanset at arbejdsarealet kun midlertidigt tages ud af skovdriften og efterfølgende gentilplantes.

2.3.3 Eksempler på beregning af erstatningsskov

Eksempel 1:

- Der er tale om en fredskovsejendom på 50 ha. Det er et enkelt fredskovspligtigt areal, jf. skovlovens § 10, og der er ikke i forvejen åbne naturarealer på ejendommen.
- Der ansøges om gravning af råstoffer på 25 ha, hvorved der afskæres 3 hjørner af skoven, som herefter kommer til at ligge med en indbyrdes afstand på nogle hundrede meter.
- Arealet er i regionens råstofplan, jf. råstoflovens § 5a, udlagt som graveområde.
- Der gives tilladelse som en dispensation til terrænændring efter skovlovens § 38, jf. § 11.

Beregningsgrundlag: Et hjørne på ca. 2 ha forventes at blive så udsat, at bevoksningen vil gå til. Randene langs de øvrige tilbageværende skovstykker forventes også at blive sårbare. Beregningsgrundlaget sættes derfor til 30 ha.

Fastsættelse af erstatningsskov: Skoven er blandet løvskov med bynær placering, og der skal derfor stilles vilkår om 200 % erstatningsskov, dvs. 60 ha.

Vurdering af reetablering med skov: Der bliver tale om en overfladisk gravning, der ikke vil efterlade skrænter i videre omfang eller søer på arealet. Arealet forventes reetableret med skov. Med det man ved om jordbundsforholdene på stedet må det forventes, at ca. 20 ha af det afgravede areal vil kunne reetableres med skov, der lever op til skovlovens krav. De øvrige arealer kommer til at ligge hen som åbne naturarealer, evt. med naturlig tilgroning.

Fredskovspligten på arealet bevares, og de åbne naturarealer kommer herefter til at udgøre en naturlig del af skoven

Korrektion af erstatningsskovsberegning: De 20 ha som reetableres med skov modregnes i erstatningsberegningen. Som udgangspunkt modregnes desuden de 5 ha, som uden tilladelse kunne være udlagt som åbne naturarealer efter skovlovens § 10, nr. 4. Da fredskovspligten imidlertid bevares på det afgravede areal og det vurderes, at de åbne naturarealer kommer til at udgøre en naturlig del af skoven, ligger heri en forudsætning om at der kan gives tilladelse til åbne naturarealer ud over de 5 ha. Det betyder, at alle de 30 ha som indgår i beregningsgrundlaget efter afgravningen opfylder skovlovens krav til fredskovspligtige arealer og derfor skal modregnes i fastsættelsen af erstatningsskov, som herefter bliver 60 ha minus 30 ha = 30 ha.

Eksempel 2:

- Der er tale om landbrugsejendom på 100 ha med 60 ha fredskov.
- Der ønskes råstofgravning på 20 ha af fredskovsarealet, der ligger som en enklave i skoven
- Arealet er i regionens råstofplan udlagt som graveområde. udlagt som et råstofinteresseområde.
- Under hensyn til at arealet ligger som en enklave i skoven gives dispensation til terrænændring efter skovlovens § 38, jf. § 11.

Beregningsgrundlag: Den skov der står langs randene af udgravningen forventes også at blive udsat. Beregningsgrundlaget sættes derfor til 25 ha.

Fastsættelse af erstatningsskov: Skoven er blandet løvskov med bynær placering, og der skal derfor stilles vilkår om 200 % erstatningsskov, dvs. 50 ha

Vurdering af reetablering med skov: Gravningen vil efterlade et "månelandskab" af skrænter, huller og søer, og i efterbehandlingsplanen er der åbnet mulighed for forskellige rekreative aktiviteter, bl.a. en mini gokartbane og en større sø med put and take fiskeri. Nogle skrænter skal blive stående med henblik på geologisk formidling. Reetableringen af arealet bliver med en blanding af buske og træer, der skal binde arealet sammen til et landskabsmæssigt hele sammen med den omkringliggende skov. Der vil skønsmæssigt blive etableret 5 ha med højstammede træer.

Fredskovspligten på arealet bevares så længe gravningen foregår, men når gravningen er færdig og arealet er reetableret efter efterbehandlingsplanen, kan

arealet ikke længere betegnes som egnet til bæredygtig skovdrift. Selv om skovloven principielt lukker op for flersidighed i anvendelsen, herunder rekreative hensyn, synes det ikke hensigtsmæssigt, at administrere gokartbane, put and take fiskeri og geologisk formidling efter skovlovens regler. Fredskovsplikten på arealet bør derfor ophæves.

Korrektion af erstatningsskovsberegning: Den skov, der etableres på arealet, har karakter af små lunde og arrondering af den tilbageværende skov, og giver ikke grundlag for bæredygtig skovdrift. Der bør derfor ikke modregnes i det oprindelige krav om erstatningsskov på 50 ha.

3. Vilkår til erstatningsskoven (bkg. §§ 6 - 7)

3.1 Generelle krav til erstatningsskoven

§ 6. Erstatningsskovsarealet skal kunne blive fredskovspligtigt efter skovlovens § 4, og skal inden for en rimelig tid kunne bringes til at opfylde skovlovens krav til anvendelse af fredskovspligtige arealer, jf. skovlovens §§ 8 – 10.

Erstatningsarealet skal først og fremmest opfylde de vilkår, der er fastsat herom i afgørelsen om ophævelse eller dispensation, jf. [afsnit 3.2](#).

Hertil kommer, at erstatningsarealet skal opfylde de almindelige betingelser for at et areal kan blive fredskovspligtigt, jf. vejledningen til skovlovens til § 4, [afsnit 2.3](#). Det afgørende er således, at arealet fremover reserveres til skovdrift og omfattes af skovlovens regler herom.

I samme omfang som det umiddelbart er tilladt efter loven at have andet end højstammet sluttet skov på et fredskovspligtigt areal, er det også tilladt, at erstatningsarealet har en sådan arealanvendelse. F.eks. vil op til 10 pct. af erstatningsarealet kunne være åbne naturarealer, jf. lovens § 10, nr. 4.

Evt. vil også en større del af erstatningsarealet kunne have en anden arealanvendelse, jf. [afsnit 2.3](#) og eksemplerne i [afsnit 2.3.3](#). Det vil i givet fald være tilplantningsplanen, som godkendes af skovlovsmyndigheden, der er afgørende for i hvilket omfang arealet kan benyttes til andet end træproduktion og højstammet skov.

Erstatningsskoven kan etableres på arealer som ikke er skovbevoksede eller på arealer, som allerede er bevokset med skov, som ikke er fredskovspligtig.

Hvis erstatningsskoven ønskes etableret på allerede skovbevoksede arealer, som ikke lever op til skovlovens § 4 om bæredygtig skovdrift, bør der stilles som vilkår, at der på erstatningsarealet inden en nærmere fastsat frist på normalt 3 år, hvor gennemførelsen af vilkår skal være påbegyndt, og på en nærmere angiven måde lever op til skovlovens regler, f.eks. at der etableres ydre skovbryn, at arealer med juletræer og pyntegrønt på mere end 10 % af arealet udfases eller at hensynet til friluftslivet inddrages i driften af arealet.

3.2 Vilkår til erstatningsskoven i afgørelsen

§ 6, stk. 2. Naturstyrelsen kan stille vilkår om erstatningsskovens placering og etablering, herunder om at:

- 1) *Erstatningsskoven placeres i nærheden af det areal, den skal erstatte.*
- 2) *Erstatningsskoven placeres bynært, når den skal erstatte et bynært areal.*
- 3) *Etableringen af erstatningsskoven sker med særlige naturtyper eller træarter, hvis den skal erstatte sådanne naturtyper eller træarter.*

Stk. 3. Ansøger skal udarbejde en tilplantningsplan for erstatningsskovaarealet herunder en tidsfrist for etableringen, som Naturstyrelsen skal godkende.

§ 7. Administration af skovlovens § 39, stk. 1, nr. 5, om fastsættelse af vilkår om erstatningsskov skal respektere artikel 6, 12, 13 og 16 i Rådets direktiv 92/43 EØF af 21. maj 1992 med senere ændringer (habitatdirektivet), som beskrevet i Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

§ 6, stk. 2, og § 7 beskriver hvilke vilkår der kan stilles til erstatningsskoven i en afgørelse om ophævelse af fredskovsplikten eller dispensation herfra. Opremsningen af vilkår i § 6, stk. 2, er ikke udtømmende.

Små erstatningsskovaarealer bør så vidt muligt placeres i tilknytning til eksisterende fredskov, og samnoteres med denne, hvis dette er muligt. Herudover angiver de beskrevne vilkår i § 6, stk. 2, en ønskelig retning, dvs. erstatningsskoven bør placeres nær det areal den skal erstatte, bynær skov bør erstattes af bynær skov og skov af en særlig fin kvalitet bør erstattes med skov af en lignende kvalitet. I øvrigt afhænger det af de konkrete omstændigheder, hvilke vilkår der med rimelighed kan begrundes.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 4. december 1998

Nævnet stadfæstede skovlovsmyndighedens afgørelse om ophævelse af fredskovsplikten på arealer, der skulle bruges til udvidelse af Billund Lufthavn. Der var i afgørelsen stillet krav om, at erstatningsskoven skulle etableres bynært, uden at det var specificeret, at den skulle etableres bynær i forhold til Billund by. Nævnet lagde i sin afgørelse til grund, at skoven ikke i særligt vidt omfang blev brugt af borgerne i Billund, og fandt herefter, at ”det er tilstrækkeligt, at der er stillet krav om, at erstatningsskoven skal placeres bynært, uden at det specifikt er anført, at placeringen skal være i nærheden af Billund by.”

Der bør stilles vilkår om, at erstatningsskoven, når arealet er fundet, er etableret inden en frist på normalt max. 3 år.

Bestemmelsen i § 7 sikrer, at der i forbindelse med et krav om erstatningsskov kan stilles vilkår f.eks. om placering og udformning af erstatningsskovaarealet, som gør, at afgørelsen kan respektere habitatdirektivets og habitatbekendtgørelsens regler.

3.3 Udnyttelse af tilladelsen inden erstatningsarealet kendes

Som udgangspunkt bør erstatningsarealet være kendt, før der meddeles tilladelse til den foranstaltning, der udløser kravet om erstatningsskov. Dette sikrer at

ansøgeren har et stærkt incitament til at anvise et erstatningsareal hurtigst muligt, da tilladelsen ellers ikke kan bruges.

Gives tilladelse uden at erstatningsarealet er fundet falder dette incitament væk, og hvis vilkåret om erstatningsskov ikke overholdes, vil tilladelsen som regel være udnyttet, når det konstateres. Den eneste mulighed for at håndhæve vilkåret vil herefter være at meddele påbud.

Der er ikke noget til hinder for, at tilladelsen meddeles uden at der er fundet et erstatningsareal. I så fald bør der stilles vilkår om, at tilladelsen ikke må udnyttes før der er enighed om et erstatningsareal, og der bør fastsættes en meget kort tidsfrist (1/2 til max. 1 år) til at finde et erstatningsareal. Afgørelsen bør desuden indeholde så præcise anvisninger som muligt på de krav, der stilles til erstatningsarealet, f.eks. om bynærhed, andel af løvtræ og omtrentlig størrelse.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 24. januar 2002

Nævnet stadfæstede skovlovsmyndighedens tilladelse om fredskovspligt på et erstatningsareal der lå 50 km fra det areal, den oprindelige afgørelse vedrørte. Klager gjorde gældende at erstatningsarealet burde udlægges i den pågældende kommune, som var meget skovfattig. Nævnet anførte bl.a., at der ikke i den oprindelige tilladelse til dispensation var stillet krav om erstatningsskovens placering, og at et erstatningsareal bør findes rimeligt hurtigt efter tilladelsen til dispensation er givet. Af hensyn til den tid der ville gå før et egnet areal i Jelling kunne findes, fandt Nævnet ikke grundlag for at hjemvise sagen til fornyet behandling.

Gives tilladelse uden at erstatningsarealet er fundet, vil den efterfølgende afgørelse om fredskovspligt på erstatningsarealet være en selvstændig afgørelse, som kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. En evt. klage over afgørelsen om erstatningsarealet vil dog ikke betyde at den tilladelse, der udløser kravet om erstatningsskov, ikke kan udnyttes.

Bortfaldsfristen for en afgørelse er normalt 3 år, medmindre andet er bestemt i afgørelsen, jf. skovlovens § 42. I en særskilt afgørelse efter skovlovens § 4 om erstatningsskov, bør der ikke fastsættes nogen bortfaldsfrist, da afgørelsen følger op på et vilkår i en afgørelse om dispensation eller ophævelse.

4. Puljeskov (bkg. § 8)

§ 8. Ved etablering af en puljeskov tillader Naturstyrelsen, at et nærmere bestemt areal bliver fredskovspligtig og herefter inden for en nærmere afgrænset periode kan anvendes til at opfylde fremtidige vilkår om erstatningsskov, uanset at puljeskoven er fredskovspligtig på det tidspunkt, hvor kravet om erstatningsskov skal opfyldes.

Stk. 2. I en puljeskov kan indgå både skovbevoksede arealer og arealer, som etableres gradvist som skov, indtil hele arealet opfylder skovlovens krav til anvendelse af fredskovspligtige arealer, jf. skovlovens §§ 8 – 10.

Stk. 3. En puljeskov kan anvendes til at opfylde vilkår om erstatningsskov, der stilles både til ejeren af puljeskoven og til andre, som har aftalt med ejeren, at vilkåret om erstatningsskov kan opfyldes på det pågældende puljeareal, jf. § 9.

Puljeskov er et areal, som bliver fredskovspligtigt efter skovlovens § 4, men som alligevel i en periode kan anvendes til at modsvare fremtidige vilkår om erstatningsskov.

Muligheden for at etablere puljeskov gælder både for offentlige myndigheder og private ejere. Alle, som får en afgørelse om, at et areal bliver fredskovspligtigt efter skovlovens § 4, kan derfor – hvis de ansøger om det – samtidig få tilladelse til at lægge arealet ud som puljeskov.

Tilladelse til anvendelse som puljeskov kan også gives til arealer, som allerede er skovbevoksede, men ikke fredskovspligtige. Dog skal offentligt ejede arealer være utilplantede for at kunne blive puljeskov, idet skovbevoksede, offentligt ejede arealer altid automatisk vil være omfattet af fredskovspligt efter skovlovens § 3, stk. 1, nr. 3.

4.1 Arealet skal være egnet til fredskov

Tilladelse til anvendelse som puljeskov gives i tilknytning til en afgørelse efter skovlovens § 4, om at et areal, som er egnet til bæredygtig skovdrift, og som ikke allerede er fredskov, kan blive fredskovspligtigt.

Vilkårene for etableringen af puljeskov følger de sædvanlige vilkår for etablering af fredskov efter skovlovens § 4. Der kan således stilles vilkår om selve tilplantningen, og vilkår om at arealet skal være tilplantet inden for en kortere årrække på normalt 3 år, jf. [vejledningen til skovlovens § 4](#).

I samme omfang som det er umiddelbart tilladt efter loven at have andet end højstammet sluttet skov på et fredskovspligtigt areal, er det også tilladt, at puljeskov har en sådan arealanvendelse. F.eks. vil op til 10 pct. af puljeskoven – evt. et større areal, hvis der kan gives tilladelse til fredskovspligt efter skovlovens § 4 – kunne være åbne naturarealer og alligevel bruges til at modsvare krav om erstatningsskov.

Skovlovsmyndigheden drager omsorg for, at hele puljearealet noteres som fredskovspligtigt i matriklen.

4.2 Der må ikke være givet tilskud til etableringen

Et areal der bliver fredskovspligtigt fordi der gives tilskud til etableringen af skov på arealet kan ikke anvendes til puljeareal, jf. lovbemærkningerne til § 39, stk. 2.

Bemærkningerne til skovloven fra 2004, § 39, stk. 2:

”Det forudsættes som hidtil, at der ikke vil blive givet tilladelse til at anvende et areal til puljeskov, hvis beslutningen om fredskovspligt på arealet træffes som følge af et vilkår i et tilsagn om tilskud til etableringen af skov på arealet. Derudover forudsættes der ikke at være begrænsninger i muligheden for at få tilladelse til at anvende arealer, der bliver fredskovspligtige efter § 4 til puljeskov. Alle, som etablerer fredskov uden tilskud, får dermed mulighed for efter ansøgning at anvende arealet som puljeskov.”

Tidligere var det ikke muligt at etablere puljeskov på arealer, hvor landbrugspligten samtidig blev ophævet. Dette forbehold er nu ophævet. Der vil derfor kunne gives tilladelse til at etablere puljeskov på arealer, hvor landbrugspligten ophæves efter landbrugslovens bestemmelser med vilkår om, at arealerne bliver fredskovspligtige.

4.3 Frist for anvendelse af puljearealet til erstatningsskov

Bemærkningerne til skovloven fra 2004, § 39, stk. 2:

”Som hidtil vil der normalt blive stillet vilkår om, at tilladelsen til at anvende et areal som puljeskov begrænses til 10 år. Afgørelsen om fredskovspligt efter § 4 er dog bindende for hele arealet, uanset om det i løbet af 10 års perioden anvendes som erstatningsskov eller ej.”

Som udgangspunkt bør fristen altså være 10 år. Der kan maksimalt fastsættes en frist på 20 år, og kun hvis der er en særlig begrundelse herfor.

Ved 10 års fristens udløb ophører arealets status som puljeareal, og fredskovspligten binder herefter også for den del af arealet, som ikke er blevet anvendt til at modsvare krav om erstatningsskov.

5. Opfyldelse af vilkår om erstatningsskov ved betaling (bkg. § 9)

§ 9. Naturstyrelsen kan tillade, at en anlægsmyndighed eller en skovejjer, som skal opfylde vilkår om etablering af erstatningsskov, betaler for skovetablering på et offentligt ejet areal eller et privat ejet areal, som vedkommende ikke selv ejer, og som samtidig bliver fredskovspligtigt efter skovlovens § 4.

Stk. 2. En puljeskov, som nævnt i § 8, kan også finde anvendelse i denne forbindelse.

Stk. 3. For arealer, omfattet af stk. 1, tages der ved beregning af størrelsen af det beløb, der skal betales for etablering af erstatningsskov på offentlige arealer, udgangspunkt i de faktiske omkostninger ved etablering af erstatningsskoven, herunder omkostninger til jordbearbejdning, såning eller plantekøb, plantning, hegning, renholdelse, eventuel efterbedring, eventuel etablering af særlige naturtyper mv. For arealer omfattet af stk. 2, tages der ved beregning af størrelsen af det beløb, der skal betales for etablering af erstatningsskov på offentlige arealer, udgangspunkt i de gennemsnitlige omkostninger ved etablering af den konkrete puljeskov, herunder omkostninger til jordbearbejdning, såning eller plantekøb, plantning, hegning, renholdelse, eventuel efterbedring, eventuel etablering af særlige naturtyper mv.

Bemærkningerne til skovloven fra 2004:

”Ikke alle skovejere eller anlægsmyndigheder o.lign. ønsker eller har umiddelbar mulighed for at etablere ny skov på egne arealer, hvis de får en forpligtelse til at etablere erstatningsskov. Der bør i sådanne tilfælde – i overensstemmelse med hidtidig praksis – være mulighed for, at vedkommende kan betale sig ud af forpligtelsen, enten ved at betale for tilplantning af puljearealer, eller ved at betale for tilplantning af offentlige eller private arealer, som samtidig bliver fredskov.

Betalingen for erstatningsskov på offentlige arealer vil tage udgangspunkt i de faktiske omkostninger. For at undgå unødigt administration anvendes dog i praksis nogle standardsatser for hhv. løv- og nåleskov – alt efter hvilke vilkår der stilles i forbindelse med tilladelsen.”

Ordningen hvor en privat person betaler for etablering af erstatningsskov på Miljø- og Fødevarerministeriets arealer, herunder køb af puljeskov, administreres af skovlovsmyndigheden i den centrale styrelse.

6. Sikkerhed for erstatningsskovens etablering (bkg. §§ 10 – 11)

§ 10. Den, der skal etablere erstatningsskov, skal overfor Naturstyrelsen stille sikkerhed i form af en bankgaranti eller lignende for etablering af erstatningsskoven inden for en nærmere angiven frist. Sikkerhedens størrelse skal kunne dække omkostningerne til jordbearbejdning, såning eller plantekøb, plantning, hegning, renholdelse, eventuel efterbedring, eventuel etablering af særlige naturtyper mv.

Stk. 2. Der kræves ikke sikkerhedsstillelse for offentlige myndigheders forpligtelser til at etablere erstatningsskov, eller i tilfælde hvor erstatningsskovaerialerne i forvejen er skovbevoksede.

§ 11. Sikkerhedsstillelsen frigives, når Naturstyrelsen har godkendt, at den etablerede erstatningsskov opfylder de vilkår, der er stillet i forbindelse med tilladelsen. Frigivelsen kan ske etapevis i takt med, at de fastsatte vilkår opfyldes. Sikkerhedsstillelsen vil blive frigivet til den, der ejer ejendommen på det tidspunkt, hvor betingelserne for frigivelsen er opfyldt.

Stk. 2. Hvis etableringen af erstatningsskoven ikke er sket inden for den fastsatte frist, frigives sikkerheden til Naturstyrelsen, som derefter etablerer erstatningsskoven i henhold til de vilkår, der er fastsat for etableringen. Eventuelle overskydende beløb udbetales til ejeren af ejendommen.

Efter bekendtgørelsen er det et krav, at den der skal etablere erstatningsskov skal stille sikkerhed i form af en bankgaranti eller lignende for etablering af erstatningsskoven overfor skovlovsmyndigheden, jf. § 10, stk. 1.

Kravet om sikkerhedsstillelse gælder ikke for offentlige myndigheder eller hvis erstatningsarealet i forvejen er skovbevokset, jf. § 10, stk. 2.

Hvis et erstatningsareal i forvejen er bevokset, kan der være behov for at stille vilkår om bankgaranti, hvis det er nødvendigt at stille vilkår til arealet, for at det kan leve til skovlovens § 4, jf. [afsnit 3.1](#).

Der er ikke behov for, at der stilles bankgaranti, hvis der samtidig med afgørelsen om ophævelse eller dispensation fra fredskovsplikten godkendes et puljeareal som erstatningsareal.

Normalt skal der ikke stilles vilkår om bankgaranti for erstatningsarealer på mindre end 1-2 ha. Hvis der i andre tilfælde undtagelsesvis ikke stilles vilkår om bankgaranti, skal det begrundes i afgørelsen.

I forbindelse med større råstofgravninger eller andre større projekter, som sker i etaper over en længere årrække, skal der stilles bankgaranti for etablering af det samlede erstatningsareal. Bankgarantien kan frigives efterhånden som vilkåret om erstatningsskov opfyldes.

Hvis der stilles vilkår om sikkerhed, bør den stilles som en anfordringsgaranti, så den kan frigives uden dommerkendelse. Sikkerhedens størrelse skal kunne dække omkostningerne til jordbearbejdning, såning eller plantekøb, plantning, hegning, renholdelse, eventuel efterbedring, eventuel etablering af særlige naturtyper mv. Den skal være stillet til Naturstyrelsen, Haraldsgade 53, 2100 København Ø.

Hvis tidsfristen for etableringen af erstatningsskoven undtagelsesvis er meget lang, f.eks. 10-20 år, kan det være hensigtsmæssigt at inflationssikre sikkerheden ved at forlange en årlig opskrivning af saldoværdien med f.eks. 2,5 %.

Sikkerhedsstillelsen frigives, når skovlovmyndigheden har godkendt, at den etablerede erstatningsskov opfylder de vilkår, der er stillet i forbindelse med tilladelsen. Hvis det er ejendommens ejer, der stiller sikkerhed, er det vigtigt, at sikkerheden ajourføres ved et eventuelt ejerskifte, således at den nye ejer overtager forpligtelsen. Sikkerhedsstillelsen frigives til den, der har stillet sikkerheden på det tidspunkt, hvor betingelserne for frigivelsen er opfyldt, jf. § 11, stk. 1. Frigivelsen kan ske etapevis i takt med, at de fastsatte vilkår opfyldes.

Hvis etableringen af erstatningsskoven ikke er sket inden den fastsatte frist, kan sikkerhedsstillelsen frigives til skovlovmyndigheden, som derefter kan anvende beløbet til at etablere erstatningsskoven i henhold til de fastsatte vilkår. Eventuelle overskydende beløb udbetales til ejeren af ejendommen, jf. § 11, stk. 2.

7. Klage

Afgørelser om erstatningsskov vil altid normalt optræde som et vilkår i en afgørelse om dispensation til byggeri mv. eller om at ophæve fredskovsplikten, og vil derfor kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som led i denne afgørelse.

Vilkåret om f.eks. erstatningsskov vil også kunne påklages særskilt, dvs. uden at der klages over den afgørelse, der ligger til grund for vilkåret. En klage, der alene vedrører et vilkår til en afgørelse, har ikke opsættende virkning. Tilladelsen kan derfor udnyttes, selv om klagen er under behandling sideløbende.

Hvis erstatningsarealet ikke er fundet på tidspunktet for den primære afgørelse, vil afgørelsen om fredskovspligt på erstatningsarealet være en selvstændig afgørelse efter skovlovens § 4, som kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet i overensstemmelse hermed.